

ЖЕРТВУЙТЕ!!!

НА ОБОРОНУ ПРАВ РОБІТНИЧОЇ КЛАСИ.

ВАШ ДОЛАР допоможе боротися проти засаду вісьмох провідників в Торонто, яких засуджено по п'ять літ тюрми!

ВАШ ДОЛАР допоможе прокормити родини засуджених борців робітничої класи!

ПОСПИШЬТЕ із своєю допомогою таки зараз, коли вона найбільше потрібна, коли Канадська Робітничка Оборонна Ліга апелює справу засуджених вісьмох провідників. Ваш долар допоможе звільнити засуджених!

ЖЕРТВУЙТЕ НА БОРТЬБУ ЗА СВОБОДУ СЛОВА І ОРГАНІЗАЦІЇ

Засилайте свої жертви на адресу:

CANADIAN LABOR DEFENSE LEAGUE
ROOM 308—331 BAY STREET TORONTO, ONT.

ЩЕ ТАКИ СЬОГОДНЯ, ПОКИ ЗДОРОВІ, ПОДУМАЙТЕ ПРО РЗТ

Кроуленд, Онт.

Самітний без родичів без опіки скитаєш, емігрант, я був би лишешся безрадний, коли б не належав до організованого робітництва та не був членом Робітничого Запomoгoвoгo Товариства. Як мільйони робітників свободи так і я лишешся без праці, завдяки капіталістичній системі взагалі, а старшому "проспериті" у Канаді, зокрема.

Ліхо не спало і ще вдруге надіймою побиткувалося. Я окалічив на руку і цим разом мені прийшло на поміч паше дороге для робітника РЗТ. Коли б я не був його членом, може було б довелось і руку губити, бо лікарі не радо лікують таких, що не великі платити. Добра медицина і лікарська обслуга може бути тільки за добрі гроші. Свісініше обслуговують тільки тоді, коли сподіваються за "щирю працю" заплатити.

Завдяки РЗТ я скорше віддорював на руку і на цьому місці складаю сердечну подяку

Головному зарадоні за виплачення мені запомоги в сумі \$72.00 за час мого каліцтва. Завдяком усіх робітників і робітниць ставати членами дійсно робітничої запомогової організації, що опікується нами в случаю слабости чи каліцтва, доглядає дітей-сиротів, а в разі потреби дає приют доквітчим жінкам на старості літ.

Так, Робітниче Запomoгoвo Товариство дає робітникам нагороду користати з тих надбань, які здобути за час його існування. Про це свідчать ухвали VII конвенції, де обговорювано матеріяльні обставини робітників підчас сьoгoднішньої кризи і дано широкі можливости бути членами цієї гуманітарної інституції.

Ще такі ви, поки здорові, подумайте про це серйозно, бо завтра може бути запізно. Для робітника кожна хвилинка неперва. Обовязком працюючих є — будувати свою організацію і піддержувати, у ній працювати та мати з неї моральну і матеріяльну користь.

М. Дінько.

ТАК, РЗТ ДБАЄ ЗА ТИХ, ЩО ЇХ ХВОРОБА КИНУЛА НА ШПИТАЛЬНУ ПОСТЕЛЮ

Торонто, Онт.

Вискажу товариську подяку Головному Зарядоні РЗТ за виплачення мені \$105.00 підчас мого слабости. Дякую товаришам і товаришккам опікутам хорим, які відвідували мене в ліжничці за весь час, а також дякую всім тим товаришам і товаришккам, які не в опікутам хорих, тільки членами РЗТ, а мене відвідували зі свого товариського обовязку, а зокрема складаю щирю товариську подяку всім товаришам, членам Робітничого Оборонного Карпатського Товариства, які теж час від часу не забували і відвідували мене. Рівнок відвідували мене по праці товариші, не члени на-

цих робітничих організацій, а симпатичні, виході, з земель Західної України.

В цій кімнаті, де я перебув цілий час, лежав другий робітник, теж українець, але він не належав до робітничої організації. Належав до греко-католицької церкви і вмів грати в карти. До нього майже ніщо не приходило за кілька місяців, за виїзком, що його відвідали дві особи по одному разу. З кім'я не то, що не хотіли числитися, а навіть насміялися й говорили мені, що може бути, що цього укр. католика ніщо не відвідує?

Мені ставили питання, чи він теж є українець, як і я? А я

ім відповідав, так, він є теж українцем, як і я. Докучали мені, чому мене відвідують так багато моїх товаришів?

Тож кличу всіх товаришів робітників й товаришок робітниць, ставайте членами і членкинями своєї робітничої запомогової організації, коли ще до кому не є запізно, бо Робітниче Запomoгoвo Товариство є дійсно опікуном для кожного робітника і робітнички тут на ім'я, а зокрема для нас, українських робітників і робітниць, без різниці на рвні переконань, які це існують між нами.

А зокрема закличу всіх робітників і робітниць, виході

з Лемківщини, щоб не оставалися позади тих, які вже є членами РЗТ і щоб теж ставати членами РЗТ яке платити своїм членам і членкиням запомогу \$10.50 на тиждень підчас хороби чи слабости, рівнок платити посмертно родині по своїх членах.

Товариші й товаришки! Ставайте членами РЗТ зараз, бо краще пізніше, як ніколи, а не слухайте жадних панських агентів, які наклидують взагалі на робітничу класу, а зокрема на робітничі товариства тільки тому, що вони є платними слугами пануючої класи.

Челюк.

Т-ка М. ЛИТВИН

Веланд, Онт.

15 грудня о год. 5 рано померла т-ка М. Литвин, дружина т. Гриця і матір маленької чотирілітньої донечки Рузі. Тяжкі умовини злиденного життя трагічно відбиваються на членах робітничої класи.

Покинула товаришка була здоровою і ледви тиждень, коли слабість т. зв. амонія заставила її поклятися, до-айкака та до семи днів смерть позбавила її молодого життя. Товаришка приїхала до Канади в 1922 р. медікою дівчиною, одружена пожила п'ять літ і в віку 28 літ, оставивши маленьку сирітку, розпрачалась раз на завжди.

Похорон товаришки відбувся з Укр. Рoб. Дoмy при участі членства робітничих організацій і симпатиків. Останню прислугу віддала товаришці наша диточа мапюлінова оркестра. Відорала жалібний марш та

другі пращальні пісні.

В похороні взяли участь також представники робітничих організацій з міста Торолд. В покійній товаришці наші організації втратили активну членку відділу Ж. С. і ТОДОВИРНАЗУ, а також щирю драцівицю на робітничій сцені. На останнє прощання виголосив промову тов. Гуцька. Він звиняв робітників і робітниць, заповинити ту прогалину на фронті класової боротьби, що її оставила т-ка Литвин, щоб не побачити отих злиднів, від яких покинула товаришка покинула життя.

Співчуваємо горю і смутку тов. Литвина з маленькою сиріткою по утраті т-ки життя і дорогої матері дитини.

Спи, дорога товаришко, хай земля тобі буде легкою по смерті, чим було вона тобі за такого короткого життя.

Член роб. організації.

ТЕПЕР — МИ КОЛГОСПНИКИ БУДУЄМО НОВЕ СОЦІАЛІСТИЧНЕ ЖИТТЯ

Лист сина Михайла Сироти з Титівки, Букського району, на Уманщині, в Радянській Україні. Лист писаний до свого батька, що перебуває в Канаді.

Титівка, Уманщина, УСРР.

Сьогодні ми свиткуємо день урожаю та колективізації. В колгоспі Жєніна улаштували районну сільсько-господарську виставку тваринництва та сільсько-господарських продуктів. Словом, ростемо. Після розподілу продуктів урожаю ми одержали хліба озимого, а оне закінчили молотити ярину до одержимо ярини. Хоч до кому не подобається, що в засіках не повно, але до того йдетесь. Оне кіпчили будувати магазин на 25 тисяч тон зерна.

Ділові та бабі це те дуже подобається. "То, кажуть, було в осені, як зайдеши в комору, певні засіки, аж лебод дивитись, а тепер видавники дають. Як йде діду, то ще дамо, кажуть. Хоч воно, ми це й не голодні, але ж перед очима немає".

Це так дід.

А баба: — Життя тепер настало! Бога забули, разом з образами Жєніна поставили, в церкві театри відкрили, життя наше... Ніде доба пережестити, та й в комуні тій самі бувають, якісь безвірники...

Ну й що ж. Хай собі так балакають. Навчилися од батьків, од дідів хавайкувати по старому лише для себе, важко прикидати, а ми — похазяємо по іншому, по новому до соціалістичному.

Нагадав я за церкву. Ще позаторік кожної суботи і неділі на все село вив давів, не кликаючи всіх до церкви. Та дарма. Лише хіба яка баба приїде, скрусе голову та й назад вертеться. Лише самий піп та дяк, а молоді — одходили вже. Почесав піп затишка, та й дрімнув в світ за очі, а дяк за ним.

Другої неділі була загальна сходка, закрили церкву і одногосподно адали під "Клубом Колективіста". Подали в Харків про розрешення одкрити і ось через рік залопотіли на бувшій церкві прапори, а над дверима

вписка "Клуб Колективіста". Там театр, бібліотека, радіо-установка, кіно-установка, почтове агентство і багато іншого. Вагалі з поганого дупла, в якому сиділа лише одна сова, зробили всім корисноб вузлик. До того його йде.

Дуже дякуємо вам тату за ваше писемо, приславне вами до нас 10 жовтня та за карточку. Титина, як побачила її то не дала й роздивитись, аж заплакала. Каже, хай хоч дякко згадає, бо батько мабуть забув. Тату, знаю я тепер з подучених од вас газет, як живеться вам і всім таким, як ви.

Америка, кажуть, культурна країна, в ній культурні люди, одні прагнуть за трішми, другі життям, так і додому повертаються.

Ось візьміть Хомяка Ів. Недавно приїхав, а став активним робітником, був головою сільради, тепер прикладним колгоспником. Зовсім інакшим Галайко П. Приїхав, то "з грошей можна радію пошити". Зразу хвалиться, що приїхав, бо лише додому заскучав, а тепер не в колгоспі і активно проти нього агітує.

Бачте, велика різниця: тому хочеться одного, а тому другого: Не беріть прикладу з останнього. Ех! Приїхав би оне вам додому.

Я зимою з хлопцями був виділений од комсомолу на курені трактористів, але кіпчили не владило, бо забрали в колгосп на канцелярську роботу. Зараз роблю табельщиком (вести облік трудоднів) і маємо вже 350 трудоднів (трудодень, це умова оплати робочого дня в колгоспі до операційного року). Колгосп вже закінчив сівбу, помолотьбу і вже декілька копцю цукрового буряка (250 гект.). Так що тату ми будемо нове життя, ми крокуємо до соціалізму.

Зараз ми з села перекидаємо дуже багато робітників на за-

води та фабрики, які в селі є зайві од роботи, а там стають робітними і будуть працювати на користь держави. З рік тому робітників постали 28 тисяч кращих робітників на села для допомоги в керівництві колгоспів, тепер їх місця поповнили новими силами, бо "На зміну ставемо ми".

Зараз іде розширювання села. Знищити куркуля як класу на базі суцільної колективізації, та через колгосп вибити бідняка-із злиднів. Тепер ми не ті всіма обдурені, злиденні селяни, тепер — ми колгоспники.

Може ви не любите, що я так написав до вас? Не сердьтесь, інакше я й не напишу, лише можуть вам написати сімдесят літні діди, які ще не викили рештків старого побуту, що їм живеться не так, як хочеться, а я напишу зовсім інакше.

Бувайте здорові! Ожидавмо в скорім часі писем.

Ваш син, М. Сирота.

Лист тов. М. Вовка з Червоноградом до тов. С. Букси в Ганасард, Б. К.

До редакції "УРВ" надіслав тов. Букса листа, якого отримав від тов. Вовка з Червоноградом. Листа подавмо повним змістом.

Місто Червоноград, УСРР.

Листа твоего одержав, за якого щиро дякую. Тепер що до грошей, то ось в чому справа: грошей нікуди нам з Радянського Союзу вислати не можна в віяку капіталістичну країну.

Тепер що до одежі, так справа така: робітникам коштує одежа готова в кооперації 17 доларів, а пальто 18 доларів. Це все в кооперації для робітників і службовців та селян.

Тепер що до харчів і скільки я подучаю. Так от, я подучаю в місяць 43 долари і додаток 16 доларів. Разом 59 дол. За харчі що дни плачу 50 центів, разом в місяць 15 доларів. От і вирахувай самий і тоді знаєш всю правду та зможеш всім брехунам доказати, що дійсно робітники в радянській країні живуть гарно.

Ти пишеш в своїй листі, що ніби у нас робітників грошей для роботи не одержують, а лише квітки. Це теж брехня. Одержують тут робітники грошей стільки, скільки хто заробить. Що до роботи на залізничі і скільки хто одержує, коли і то все знаю, тоді другим разом напишу.

Поки що здоровію, Микась.

"БЕЗПЕРЕВКА" АРЕШТІВ І СУДОВИХ РОЗПРАВ.

В Дубенському повіті вчинено численні арешти. В селі Підлозі заарештовано 7 осіб, Старові—3, Задах—4. В Вельничках—2. У селі Настиніві Тарнопільського повіту заарештовано 5 селян. Всім закидається належність до Сельробу та антидержавна діяльність.

У Станиславові розпочався суд над Василем, Михайлом та Федором Кришакками й Михайлом Матлюком. Їх обвинувачується в комуністичній пропаганді та приналежності до окружного комітету КПЗУ в Станиславові.

1 травня на Західній Україні, як і по цілій Польщі відбулися великі пролетарські й селянські демонстрації. Поліція відповіла на ці демонстрації масовими арештами. У Радомському повіті заарештовано понад 30 осіб. Цякрово вони сидять у в'язниці, чекаючи на суд. Тепер у Радомському суді почався процес проти них. Виступатимуть понад 120 свідків.

В сучасній мент гострих класових боїв, "Українські Робітничі Вісти" є тим зарядком, що вказує боротьбу трудящих мас з класом вискувачів. Саме в тому усі активісти, робітники й робітнички, повинні завладати йти з "Укр. Роб. Вістями" глибоше в маси й знайомити їх з тими питаннями, що їх коловчасно винисно ней робітничий часопис.

ПОРІДЖ ІЗ РОБІН ГУД ОВТС ЦЕ ДЕШЕВІЙ І ВІДЖИВЛЯЮЧИЙ СІДНАНОК

Robin Hood Rapid Oats

ПРЕМ'ЄР ТОЛМІ СТАРАЄТЬСЯ ВІДТЯГНУТИ НЕЗАМОЖНИХ ФАРМЕРІВ ВІД ПОЛІТИКИ

ВЕНКВЕР, Б. К. — На мітингу технічних експертів рільництва кілька днів тому, промовляв британькодомбійський прем'єр С. Ф. Толмі. Він радив фермерам не мішатися до політики, коли вони в дійсності хочуть "насолоджуватися своїм життям", бо "керувати країною не є так легко, як керувати фермою".

Толмі заявив, що він сам був колись "фермером", бажаючи цим доказати, що він є компетентний говорити про життя на фермі. Фермер має "дійсну нагороду" за свій труд, бо він тішиться, дивлячись, як зростає його багатство в худобі і на полі, підчас коли шастя політикани залежить від публіки.

Промовляючи недавно на

консервативним мітингу в Нанінгу технічних експертів рільництва, Толмі сказав: "Коли ви схочете будького вибрати собі іншого провідника, я дуже радо вступлюся і поверну до волів, де я належу".

Прем'єр Толмі сказав, що "важка праця" на політичному полі відбилася відомо на його назі, бо коли свого часу він важив 270 фунтів, то зараз важить "всього" 240. Тому даюся б йому піти на ферму до волів і відискати втрачену вагу.

Але не вдається прем'єрові такою демагогією відвернути бідняцьких фермерів від політики — класової політики, як опір виклидним з фармів, відмова платити податки і спільна боротьба з робітниками за робітничо-фермерську владу.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ, ЧИТАЙТЕ Й РОЗПОВСЮДНЮЙТЕ СВОЮ ПРЕСУ

яку видає одинок в Канаді українське РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО Т-ВО і яка служить тільки інтересам робітників і бідних та середніх фермерів!

Коли Ви вже читаете свою пресу, то обовязком Вашим є подбати, щоб її передплатували й читали Ваші сусіди, знайомі та товариші й товаришки по праці. Бо тільки робітничо-фермерська преса видається за гроші робітників і фермерів, тільки вона широко відкриває свої сторінки для вислову своїх думок трудящим масам, тільки вона викриває всі злочини, які повповно класа визискувачів над трудящими Канади й шлого світа.

Найширші й найдокладніші інформації з поля класової боротьби, з поліди у цілому світі Ви найдете на сторінках робітничо-фермерської преси. Тільки на її сторінках Ви маєте спромому писати про всі тяжкі переживання працюючих. Тільки вона дає Вам вказівки і поради, чому працюючі повинні організуватися й боротися за визвіл з капіталістичного визиску.

Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство видає такі газети й журнали для робітників і фермерів, для трудящого жіноцтва та молоді:

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ" — виходять три рази на тиждень по шість сторін. Передплата: \$4.00 на рік, а \$2.00 на півроку.

"ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ" — виходить раз на тиждень по вісім сторін. Передплата: \$2.00 на рік, \$1.00 на півроку.

"РОБІТНИЦЯ" — журнал для трудового жіноцтва, виходить два рази на місяць. Передплата: \$1.50 на рік, 80 ц. на півроку.

"БОЙОВА МОЛОДЬ" — журнал для робітничої й фармерської молоді, виходить раз на місяць. Передплата: 50 центів на рік.

Ці газети й журнали Ви повинні передплатувати, читати й поширювати. Замовляйте їх, або одну з них такі негайно! Передплата засилає до:

THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASS'N
Cor. Pritchard Avenue and McGregor Street
WINNIPEG — MANITOBA — CANADA

СВЯТКУВАННЯ ВОСЬМОЇ РІЧНИЦІ ОТВЕРЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЧОГО ДОМУ В МЕДИСИН ГЕТ, АЛТА.

— відбудеться —
В ДНЯХ 2-ГО, 3-ГО Й 4-ГО СІЧНЯ 1932 Р. В УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ

2-ГО СІЧНЯ, в суботу вечером, відіграється перший раз в цій місцевості драма написану М. Ірчаном п.п. "ДВАНАЦЯТЬ". Вступ 25 і 10 центів.

3-ГО СІЧНЯ, в неділю вечером, відбудеться СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ. Виступить промовець з докладом про значини ТУРФДім. Вступ за вільною колектою.

4-ГО СІЧНЯ, в понеділок вечером, відбудеться КОШКОВА ЗАБАВА. Вступ 25 центів. Весь прихід підчас свята призначений на сплату долгу, що ще тяжить на Укр. Роб. Домі.

ПРИХОДІТЬ ЧИСЕЛЬНО НА РОБІТНИЧЕ СВЯТО!

ЗАМОВТЕ СОБІ СЕРГО МАНДРИВНОЇ БІБЛІОТЕКИ

Освітком при Укр. Роб. Домі у Вінніпегу організував МАНДРИВНУ БІБЛІОТЕКУ, яку вичаює покій робітників і робітниць та незаможих фермерів. Оце бібліотеку організовано на те, щоб дати кожному змогу познайомитись з цікавими питаннями і класовою боротьбою трудящих мас.

Ми кличемо усіх робітників і робітниць та незаможих фермерів, щоб писали до Освіткому за мандрівною бібліотекою і читали ті книжечки, що є у тій бібліотеці. Мандрівна бібліотека є розподілена на серії, по 6 книжок в кожній. Не маруйте ніякого часу мармарно, подбайте збільшити ваше знання мандрівною бібліотекою. Читайте книжки робітничої літератури самі, і других притягуйте до читання. По прочитанні тих книжок, присилайте назад мандрівну бібліотеку для дальшої мандрівної праці.

Пішіть за книжками мандрівної бібліотеки на адресу:

OSWITKOM U.L.F.T.A.
Cor. Pritchard & McGregor Sts. — Winnipeg, Man.